

det omtalte Lovforslag gav Anvisning paa. For nogen Tid siden udtalte ved et Møde, som jeg deltog i, en radikal Taler sin Sorg over Industriens vanskelige Stilling og en Beklagelse over, at der efter hans Mening ikke blev grebet til de rette Midler for at afhjælpe disse Vanskeligheder, og i samme Aandedræt spurgte den ærede Taler, om Trustlovforslaget dog ikke snart kom. Jeg tror dog ikke, at det er ny og snærende Baand indenfor Produktion og Omsætning, der i første Række skal hjælpe over Tidens Vanskeligheder og Arbejdsløsheden. Men kollektive Aftaler med prisfordyrende og konkurrencehemmende Formaal er af det onde, hvilke Kredse indenfor Produktion og Omsætning de saa end træffes indenfor, og saadanne Aftaler og deres Virkninger bør hindres, saa vidt det er muligt. Paa dette Forhold har Regeringen sin Opmærksomhed henvendt, og er Erhvervene ikke selv i Stand til at bremse sligt, ja, saa vil hertil sigtende Forslag blive fremsat fra Regeringens Side.

En Række ærede Talere har været inde paa at behandle Ulykkesforsikringssspørgsmaalet, baade hvad selve Ulykkesforsikringsloven angaar, og hvad angaar den Maa-de, hvorpaa Loven føres ud i Praksis gennem Arbejderforsikrings-Raadet og gennem den Række af Forsikringsselskaber, hvorigennem de forskellige Risici afgives. Det ærede Medlem Hr. Andreasen var utilfreds med, at en tilskadekommen ikke kan appellere Erstatningens Fastsættelse, men kun kan appellere med Hensyn til Afgørelsen af, om et Tilfælde hører ind under Loven eller ej. Det ærede Medlem udtalte sig i det hele taget i meget stærke — efter min Mening ganske unødvendig stærke — Ord om hele dette Spørgsmaal. Hvad Apellen angaaende Erstatningsfastsættelsen angaar, skal jeg bemærke, at efter min Mening kan man ikke tilvejebringe mere sagkyndige Afgørelser end dem, Raadet træffer. Ikke blot underkastes i Arbejderforsikrings-Raadet Spørgsmaalet en lægevidenskabelig Behandling, men indenfor enhver Afdeling i Udvalget bedømmes Sagen af sagkyndige saavel fra Arbejdernes som fra Arbejdsgivernes Side, og paa Grundlag af Principper, som er udformet ud fra et særdeles omfattende Erfaringsmateriale. Jeg kan derfor ikke erkende, at en bedre Appel-

instans kan tilvejebringes, som paa mere sagkyndig Maade kan behandle disse Spørgsmaal, end Arbejderforsikrings-Raadet for Øjeblikket er i Stand til. Det er rigtigt, saaledes som det er fastsat i Loven, at en Afgørelse af, om et givet Spørgsmaal maa siges at høre ind under Loven eller ej, kan appelleres ikke blot til Indenrigsministeren, men eventuelt ogsaa kan finde sin Afgørelse ved Domstolene. Men her griber saa mange andre Forhold ind end det, som angaar selve det indtraadte Ulykkestilfælde, Forhold, som det derfor er naturligt at underkaste en mere alsidig Bedømmelse, end Tilfældet er, naar det er Arbejderforsikrings-Raadet, der alene har med Sagen at gøre. Men kunde Fastsættelsen af Erstatningen appelleres, vilde efter min Opfattelse Klagerne utvivlsomt blive mangfoldige, fordi den tilskadekomne altid vil være tilbøjelig til at bedømme sin Situation værre, end den er. Den tilskadekomne ser — og det er højst forstaaeligt, at han gør det — paa sin øjeblikkelig Tilstand, og han kan ikke bedømme Sandsynligheden for sin fremtidige Arbejdsduelighed trods Skaden, saaledes som Raadet kan. Men det er jo muligt, at man skulde gøre Fristen for midlertidige Afgørelsers Genoptagelse noget længere, end Tilfældet er nu. Den er jo, som ærede Medlemmer ved, i Øjeblikket 2 Aar. Det er ogsaa muligt, at man burde i højere Grad, end Tilfældet er, søge Kapitalerstatningerne ændret til en Renteydelse; saa vilde man blive i Stand til at genoptage det hele Spørgsmaal med Mellemrum og derigennem faa et andet Enderesultat, som i alle Tilfælde bedre dækkede det Tab, som den vedkommende ved Ulykken havde lidt, end Tilfældet nu vil blive. Men det er jo Spørgsmaal, som vil kunne komme til Overvejelse, naar Loven i Løbet af et Par Aar paa ny skal optages til Revision.

Det ærede Medlem Hr. Andreasen mente, at Arbejderforsikrings-Raadet kunde bøde paa det, som det ærede Medlem nu kaldte „de urimelig“ smaa Erstatningsbeløb ved at sætte Skaden højere, end man ved de Principper, der følges, er i Stand til, altsaa ved at sætte Invaliditetsgraden op. Jeg vil derom sige, at en saadan Fremgangsmaade vilde, hvis Arbejderforsikrings-Raadet fulgte den, være ubetinget retsstridig. Det ærede Medlem Hr. Andreasen